

[Finansministeren.]

til dansk maksimalpris mod, at så naturligvis den udenlandske hud leveres af det udenlandske firma til en tilsvarende lav pris. Det vil altså sige, at de huder, der er kommet ind i landet på denne måde, ligesom de danske maksimalhuder er tilgæet firmaerne til en lav pris, og det er derfor, de også skal omfattes af afgiften. Det har i praksis særlig drejet sig om sydamerikanske huder.

Det ærede medlem hr. Tholstrup henstillede til mig at overveje en mulig ophævelse af læderafgiften som følge af denne forhøjelse. Jeg har ikke noget imod en sådan overvejelse, men vil dog sige, at jeg ikke er sikker på, at prisen på lædervarer skal stige så forfærdelig mange procent. Det bør den ikke, fordi huderne jo kun er en del af den færdige lædervares pris. Så jeg tror, man i hvert fald skal afvente udviklingen noget. Vi ved faktisk heller ikke, hvor højt hudepriserne kommer til at ligge.

Det må være en fortaelse, når det ærede medlem hr. Tholstrup mente, at en engrosafgift på godt 17 pct. svarer til en detailafgift på 20 pct. Den må dog være en mindre procent af detailprisen end af engrosprisen. Det kan der ikke være tvivl om, ellers måtte omsætningsleddene tjene en overordentlig stor avance på selve afgiften, og det er jo ikke tilfældet.

Det ærede medlem hr. Fuglsang spurgte, hvad man gjorde ved fodtøj og lædervarer i forretninger. Jeg kan sige, at når der ikke foreligger nogen efterbeskatning for disse varers vedkommende, er det, fordi der i de pågældende brancher består en kalkulationsordning, hvorefter der er pligt til at sælge varerne til kalkulationspris, og deraf følger naturligvis, at de lagre, de har i øjeblikket, og som er kalkuleret på basis af huder til en billig pris, også skal videresælges til en pris, der svarer dertil.

Tholstrup: Den højtærede finansminister sagde, at der skulle gennemføres en skotøjsrabatordning, som vil koste sådan noget som 25 mill. kr. Det vil altså sige sådan noget som to trediedele af den fordyrelse, som hudeordningens ophævelse betyder, og deraf skulle vi få 6½ mill. kr. fra eksportafgifterne. De dækker således ikke mere end en sjettedel af fordyrelsen. Med andre ord: statskassen skal af med 18,5 mill. kr., men det er jo mere end den trediedel, som statskassen omtales at skulle betale. I begyndelsen af den højtærede landbrugsministers fremsættelsestale hedder det, at forliget forudsætter, at landbrugerne skal bære en trediedel, forbrugerne en trediedel,

og statskassen, som jo også indirekte er forbrugerne, skal betale den sidste trediedel. Det vil altså sige, at statskassen skal betale ekstra 5½ mill. kr.

Den højtærede finansminister fremsatte nogle bemærkninger om de 17,65 pct., som jeg antydede formodentlig ville betyde en 20 pct.s stigning i udsalgsprisen. Jeg skal hertil sige, at hvis en engrosvare stiger — lad os holde os til runde tal — fra 100 kr. til 117 kr. og 65 øre, er det højest sandsynligt, at detailprisen bliver 120 kr. — altså kommer stigningen til at virke med 20 pct. på udsalgsprisen, og så er den procentvise avance ved detailsalget alligevel mindre, end hvis der ikke havde været 17,65 pct.s afgift.

Bertel Dahlgaard: I mine bemærkninger før gik jeg ud fra, at der ville blive nedsat et udvalg til hurtig behandling af lovforslagene. Jeg forstår nu, at man fra anden side ikke ønsker udvalg nedsat, og jeg må sige, at jeg har svært ved at insistere på det, da jeg efter en hurtig gennemgang af lovforslagene ikke har fundet noget, som jeg ville kunne forlange ændret. Men det kan jo ikke nægtes, at det kun er et par timer siden, lovforslagene blev fremsat her i tinget, og jeg erindrer, at det sommetider er hændt mig ved sådanne behandlinger, at jeg, efter at en lov er gennemført, har bebrejdet mig selv, at der ikke har været tid til den omhyggelige gennemgang, som et lovforslag gerne skal have. Men når man fra anden side altså mener at kunne afstå fra udvalgs nedsættelse, skal heller ikke jeg fremsætte noget krav derom, men kun sige, at ministeren og administrationen i så fald har et ganske særligt ansvar med hensyn til de tekniske enkeltheder i lovforslagene.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at udgiften til rabatordningen vil blive noget større end den trediedel, som staten efter martsforliget skulle yde, plus det, der kommer ind i afgift på eksporten af kreaturer. Dette blev et led i det sidste forlig, som sluttedes i udvalget, hvor jeg efter stærk henstilling fra anden side gik med til rabatkort à 25 kr., medens den oprindelige, bogstavelige gennemførelse af forliget ville have bevirket et noget mindre tal. Jeg skylder dog at tilføje, at der i den oprindelige forligsordning, som blev truffet i marts, vel ikke var regnet med den indtægt, statskassen vil få af den afgift på huder, læder og skind, som i dag foreslås her, idet man oprindeligt havde